

Pozitivní vibrace

Mirka Vladyky

Tento rozhovor je trochu netypický. Oblíbený český herec Miroslav Vladyka trval na tom, že když už si máme povídat o zdraví, jako poděkování by si rád přizval hosty. Sešli jsme se tedy ve studiu Zapper Avalanche na pražském Žižkově a společně si povídali. Jistě vám tento rozhovor bude inspirací, že i velmi dlouhodobých problémů se lze zbavit pomocí alternativních metod. Frekvence a vibrace jsou v poslední době hodně skloňovaná slova. V každém případě musím říci, že člověka, který vyzařuje tak lidsky silné pozitivní vibrace, jsem velmi dlouho nepotkala...

text: Pavla Vojířová foto: Pavla Vojířová, Richard Kocourek

Mirku, jak se staráte o své zdraví?

Starám se o své zdraví dobře a docela pozitivě! Rád si dám pívko, občas si dám víno, někdy si dám kořalíčku... ta mi někdy nesedne – když si ji dávám s pivem. ☺

Dbáte na zdravou stravu a sportujete?

Někdo říká, že mám jíst sacharidy nebo zase bílkoviny. Ale mě to nebaví sledovat. Chci jíst a pít všechno, a přitom bejt krásnej a štíhlej. ☺

Nejsem úplně aktivní sportovec, ale sportuju stále... respektive pořád jsem v pohybu. Hodně jezdím na kole, v Praze ho používám už 35 let na přesunování. Jinak rád jedu na výlet s nějakým cílem – z místa A do místa B, tam si dám pívko a jedu dál... Mám to rád na koukačku, abych si to užil, nepotřebuju se uhnat a počítat kilometry. Taky se potápím, občas lezu po skalách nebo po stěně, závodně jsem dělal divokou vodu, takže chodím často pádlovat.

Jaké máte zkušenosti s lékaři a také s alternativními technikami pro zdraví?

V podstatě jsem měl vždy štěstí na doktory i na alternativní věci. Normálně jsem cho-

dil ke klasickým lékařům, sám i s dětma, ale většinou jsem se snažil kurýrovat pomocí bylinek, čajů, zábalů – přinejhorším Paralen, vitamín C. Ale když už to bylo opravdu nezbytné, antibiotika jsme nakonec dali, ale snažili jsme se tomu vyhnout, co to šlo, a měli jsme štěstí na doktory, kteří nám to nevnucovali za každou cenu. Myslím, že je dobré oboje kombinovat, neztracuju jedno ani druhé. Já jsem třeba roky nebyl u doktora, protože si vždycky koupím echinaceu, udělám si česnečku, zázvorovej čaj s medem, citrónem, nebo do něj prásknu slivovičku, vypotím se a k doktorům raději nechodím, mě by měli vrátit za zdravotní pojištění. Ale když už to jinak nejde, tak za doktorama pokorně utíkám. ☺ Ohledně alternativy si myslím, že je bohužel hodně podvodníků, kteří ji zneužívají nebo to neumí a používají ji špatně... a pak je ale fůra lidí, kteří umí něco, co je mezi nebem a zemí, a když na ně člověk natrefí, fungují výborně.

Co všechno jste z alternativních technik léčení vyzkoušel?

Chodil jsem na akupunkturu, to bylo zají-

mavý. Dostal jsem doporučení na praktika TČM. Napřed mě napíchal jehly do čela a do tváří, pak mi napíchl špičku nosu a v tu ránu jsem měl úplně volné dýchací cesty – bylo to jako zázrak! Diagnostiku dělal podle čar na ruce a podle jazyka. Věřil jsem mu ještě z jednoho důvodu... povídal mi: „Vy máte tři děti, poslední je kluk...“ A já: „No ano... a to poznáte podle ruky?“ On říká: „Né, moje žena chodila s vaší do parku na hřiště...“ Tak jsem viděl, že nemá potřebu mě nějak obalamutit. ☺ Byl jsem tam asi 10x, ale on byl sám nespokojený, že to jde tak pomalu... říkal, že jak mám ty potíže dlouho, trvala by léčba také strašně dlouho a já jsem tehdy neměl čas a morál dlouhodobě docházet, takže jsem toho nechal.

Setkal jste se také s nějakým léčitelem? Pokud ano, jakou s ním máte zkušenost?

Jednou mě bolelo před premiérou v krku a Radek Holub mi dal vyluhovaný proskurník kořen – pil jsem ho a kloktal. Druhý den jsem si proskurník chtěl koupit a dostal jsem se do bylinkářství Romana Kindla. Tam mi radili, že bych měl pít ledvinový

čaj... ptal jsem se, proč ledvinový, když mě bolí v krku. Řekli mi, že to je spojené a ať ten čaj piju 3x denně. Pil jsem ho a přestala mě bolet záda! Divil jsem se tomu, a oni mi vysvětlili, že jsem měl oslabené ledviny, od toho pak zase vznikaly další choroby. Tak jsem se dostal k panu Kindlovi. Ten mi namíchal čaje a celkově jsem se začal cejtít líp. S Romanem jsme se pak skamarádili a chodili jsme občas na pívko, to nám chutnalo oběma. Ty čaje si chodím kupovat pořád, někdy je piju víc, někdy míň...

Sešli jsme se ve studiu Zapper Avalanche u Miroslava Písačky a Milana Půty, trval jste na tom. Absolvoval jste tady frekvenční terapii a jste nadšen. Pojdme si o tom popovídat... Jaké potíže Vás k dovedly právě sem?

Ano, trval jsem na tom, protože jsem chtěl tímto způsobem klukům poděkovat. Nadšen jsem, protože jsem se zbavil svých skoro celoživotních problémů. Měl jsem alergie na všechno možné – na prach, pyl, plísně, roztoče, nemůžu jíst asi 30 let lískové oříšky, jablko – šíleně mě to štípe. Chodil jsem na různé, dobré alergologie... měl jsem špičkové doktory, nemohu říct, že by se o mě někdo nestaral. Ale výsledek byl téměř nulový. Nezhoršovalo se to, ale bylo to stejné – takže dost na houby. Rozhodl jsem se, že se alergie zbavím za každou cenu a udělám pro to, co budu moct. Různě jsem se vyptával po kamarádech, ti mě doporučili ke známému, který měl problém s motolicí jaterní a dostal se z toho díky nějakému elektrickému přístroji. Zdálo se mi, že to funguje. Tak jsem se o to začal zajímat víc a jednoho dne jsem nakráčel do Zapper Avalanche k Mirkovi Písačkovi a Milanovi Půtovi. Nadchlo mě, když mi Milan vyprávěl, že měl astma a přes frekvenční terapii se ho úplně zbavil. Poznám, když je někdo takhle nemocný – podle očí nebo dýchání a posmrkávání. Díval jsem se na něj a říkal jsem si, že buď kecá a žádné astma nikdy neměl, anebo je to pravda, je totiž naprosto zdravý. Kluci mě ale upozornili, že musím chodit pravidelně, že spousta lidí začne, přijdou párkrát a pak to vzdají. Řekl jsem si, že jdu do toho, že budu opravdu chodit poctivě. Kluci změřili, co mě trápí, a začali mi, tady u nich, pouštět potřebné přístroje. Pak jsem si koupil domů zapper – říkám mu zapřík – a kluci mi do něho nahráli frekvence, které jsem potřeboval. Chodil jsem tak často, jak to šlo, opravdu jsem si na to vždycky udělal čas a ještě jsem si pouštěl zapříka doma. A můžu říct, že za 2 a půl měsíce mám po problémech.

Kolikrát týdně jste na frekvence chodil?

Chodil jsem 2–3x týdně na hodinu. Říkal jsem tomu, že chodím vibrovat. Pustil jsem si zapper a k tomu jsem seděl u plazmy.

Milan Půta, Mirek Písačka a Miroslav Vladyka

Dělal jsem si legraci, že si jdu sednout k zárovce a držet tyčinku.

Měl jste pochybnosti, nebo jste tomu absolutně věřil?

Věřil jsem tomu, ale samozřejmě jsem si občas připadal legračně... Říkal jsem si: „Já tu sedím s tyčinkama v rukou u žárovky, nic mi to fyzicky nedělá, cítím jen trošku brnění, a jestli jsou to podvodníci, tak jsem za úplného blba.“ Ale podvodníci nejsou, protože já tu alergii fakt prostě nemám!

Takže se vám uvolnily dutiny a lépe se vám dýchá, nepálí vás oči, nemáte žádné, ani drobné příznaky?

Byl jsem v takovém stavu, že jsem třeba 4 měsíce absolutně nic necejtíl – česnek, parfém, jak voní vzduch po dešti... nic. Dneska cejtím kytky, jídlo,... normálně dýchám. Pořád jsem nosil kvanta kapesníků, měl jsem totálně ucpaný nos, pořád jsem smrkal, prskal, pšikal. Většinou jsem vykapal do nosu jednu lahvičku kapek týdně, abych vůbec mohl večer odehrát představení... Jedl jsem protialergické prášky. No

a teď je stav takový, že skutečně – dívejte (obrací kapsy) nemám u sebe žádné kapesníky, prášky, kapky. Nejím žádné léky, nekapu si do nosu, nepšíkám, nemám červené oči, dejchám, cejtím a mluvím bez popotahování, nemám žádné alergické příznaky – prostě nemám alergie!

Po kolika letech?

Přišli mi na to na vojně, myslel jsem, že mám chronickou rýmu, ale tehdy vojenský doktor řekl, že to je alergie. Poslal mě na vyšetření, která to potvrdila... to byl rok 1984... to znamená, že po 34 letech!!!

Jak se cítíte teď?

Pochopitelně se cítím skvěle! Ale hlavně mám dobrý pocit ze sebe, že jsem vytrval, a z kluků, že si se mnou dali tu práci, přesvědčili mě, ať vydržím, všechno mi trpělivě vysvětlovali, a z toho, že tady takové metody jsou a že fungují.

Co na to říká Vaše okolí?

Samozřejmě si toho všimli, hlavně rodina a kolegové – vidí, že už nepšíkám,

Mirek Písačka, Miroslav Vladyka a Milan Půta

neprskám... Základní princip, na jakém funguje frekvenční terapie jsem pochopil, ale úplně do detailů tomu nerozumím. To, co vím, se snažím vysvětlit těm, kdo se mě ptají. Někdy na to lidi zírají a říkají, že je to blbost, že to musí být placebo a podobně. Říkám, ale já, když jsem chodil na injekce, což dost bolelo, taky jsem věřil, že mě to vyléčí. Jak to, že mě ta stejně silná víra tehdy nepomohla, a teď jo?

Myslím, že když se tělo zanesené jedy, kovy a dalšími různými potvorami vyčistí, dostane šanci se o sebe postarat samo. Nemusí vést 300 válek najednou a „vojáky“, které má k dispozici, může všechny poslat na jednu frontu a v pohodě vyhraje.

A když se zase za čas tělo zaneše, protože různé jedy tu kolem nás zkrátka jsou, není problém se jít změřit a na naměřené hodnoty zase pustit frekvence doma, nebo si sem jít na pár hodin sednout před lampu. Mám to štěstí, že bydlím blízko, a nemusel jsem dlouze dojíždět, ale jak vím, dají se tady ty přístroje půjčit i domů – na víkend, na týden, na měsíc... takže to může být dostupné pro každého. Chce to jenom začít a vydržet. Já jsem si bral zapříka s sebou i na zájezdy a po cestě jsem si ho pouštěl. Kolegové se mi smáli. Říkal jsem jim: „Jen se smějte, vy truhlíci, ale hlavně se na mě podívejte, že už tady na vás neprskám a neprolívám si nos kapkama před představením.“

To už kolegy přesvědčilo, ne? Inspiroval se od vás někdo a začal taky podobně řešit svoje zdravotní obtíže?

Upřímně... já nevím. Řekl jsem to mnoha lidem. Ale lidi jsou prostě zvláštní... hodně mi jich řeklo, že to je super, napsali si čísla a tím to skončilo. Asi tomu nevěří, nebo jim ještě není tak zle...

Mnohdy mě opravdu zarazí, jak na to reagují lidi, kteří alergii sami mají. Znají

mě – vědí, jak jsem na tom byl, vidí mě teď a vědí, že nekecám, a stejně s tím nejdou něco dělat.

Mirku a Milane, jak jste vnímali v průběhu terapie pana Vladyku?

Mirek Písačka: Samozřejmě jsme na začátku měli respekt ze známé osobnosti, říkali jsme si, kdože to přijde, jaký bude... no a byli jsme rádi, že je Mirek takový správný chlápek, srandovně... Nebral nic na lehkou váhu, vzal to hrozně vážně. Myslím, že největší dojem na něj udělal osobní Milanův příběh, to ho přesvědčilo, že frekvenční terapii zkusí. Vlastně se naplánovalo asi po dvou návštěvách, že k nám bude Mirek pravidelně chodit na plazmu, koupil si zapper, nechal si nahrát naměřené frekvence. A my jsme od samého začátku říkali, že i my věříme, že to bude mít úspěch, protože takhle to přesně funguje.

Milan Půta: Mirek se toho chytil skvěle. Někteří lidé přijdou s tím, že jdou na nějaké měření, a už to, že jsme schopní zjistit nějaké bakterie, plísňe atd. je pro ně úplně sci-fi. Ale jejich idea je taková, že za 2–3 seance jsou zbaveni všeho. Možná některé detoxikační kúry takhle mohou probíhat, ale u nás to tak bohužel není. Jestli se člověk těch problémů chce skutečně zbavit, musí mít disciplínu a chodit třeba tak jako Mirek. Chodil k nám na aplikace na plazmový generátor a jeho případ byl takový, že jsme mu řekli, že bez zapperu to nepůjde. A on si opravdu asi za dva týdny pořídil zapper, který jsme mu každý měsíc přehrávali podle jeho vlastních frekvencí. Pak je také na měření F-Scanem krásně vidět, když ten člověk opravdu zapperuje – zátěže postupně mizí. Mirek zapperoval tak moc, že scan byl poměrně rychle čistější a čistější. Chodil od března asi do května pravidelně 3x týdně, a od června jsme postupně přestali dělat aplikace u nás, přes

prázdniny už v podstatě nechodil, jenom si pracoval se zapperem doma.

Milane, můžete říct váš osobní případ, jak jste se k frekvenční terapii dostal, s čím vám pomohla a jaká byla vaše další cesta k práci s frekvencemi?

Měl jsem od dětství astma, pořád se to zhoršovalo, musel jsem přestat sportovat. Když už mi kortikoidy od lékařů nepomáhaly, zkoušel jsem TČM, ajurvědu, reiki... většinu u nás dostupných alternativních metod. Moje cesta byla tak jako u většiny na doporučení jedné blízké známé, u které jsem měl možnost vyzkoušet přístroj zapper. Jako elektrotechnik jsem na něj koukal skepticky, ale osobně mi tato metoda byla bližší než TČM a jiné. Dostal jsem se k Eleni Turkové a k Mirkovi Písačkovi, kteří spolu pracovali, Eleni vám také psala do časopisu nějakou dobu články. Zrovna jsem začal studovat elektrotechnickou fakultu, ale v té době mi nějaká frekvenční terapie – tak jako většině lidí – přišla jako naprostá blbost. Díky svému elektrotechnickému zaměření jsem tomu v některých fázích teoreticky docela dobře rozuměl, ale stejně jsem si říkal, že to je blbost, ale kdyby to fungovalo, bylo by to super. I proto jsem to chtěl zkusit, takže jsem jel s taškou do Prahy k Eleni Turkové, kde jsem poprvé podstoupil měření na F-Scanu, a už to jelo. Už na prvním měření můj taťka okamžitě koupil jeden zapper domů.

Po pořízení přístrojů jsem se zbavil všech symptomů astmatu asi za 3 měsíce pravidelného užívání zapperu, plazmového generátoru a braní určitých tinktur. Každý týden jsem se měřil na F-Scanu a nahrával si stále nové frekvence, které jsem vytestoval a následně nahrál do přístrojů. Pak jsem za měsíc přijel k Eleni Turkové, divila se, že jsem zapperoval tak hodně, i tomu, že jsem byl schopen si toho tolik najít a odstranit sám. Říkal jsem jí, co jsem všechno zkoušel a po ukázání mého postupu jsme se s Eleni domluvili na technické spolupráci. A teď spolupracuji s Mirkem Písačkou a snažíme se tuto metodu dále rozšiřovat a učit lidi s přístroji hlavně i po technické stránce, aby dokázali využít generátor na 100 %. A na vysoké škole elektrotechnické si zkouším vytvářet i své frekvenční přístroje.

Je podle vás tahle metoda vhodná pro všechny?

Jedna klientka, právnička, nám už tehdy říkala, že tahle metoda není pro všechny, kteří sem přijdou. Je to ojedinělá záležitost a ti, kteří to budou chtít, tak přijdou. Spouště lidí by to mohlo pomoci, ale nechtějí, nevěří tomu, nebo tomu nedají takovou disciplínu jako Mirek Vladyka. Říkám, že ta disciplína je stejná, jako když člověk má brát antibiotika. Taky je musí brát v urči-

tých intervalech a po určitou dobu. Když budete antibiotika, co jsou na deset dní brát dva dny, taky to nemá žádný význam. A stejně i tato metoda – pokud řekneme, že člověk musí přijít desetkrát, i když to nějakou finanční částku stojí, tak by to měl do zdraví investovat. Nejen, že může samotný plazmový generátor pomoci, ale samozřejmě je důležitý i další režim a prevence – brát určité vitamíny, minerály, doplňovat, co je třeba, aby tělo mohlo pracovat dál, dobře pracovat s tím, co je pro něj důležité. A to lidi nedělají. Přijdou sem třeba po vyzkoušení už někde nějakých plazem, ale naneštěstí je problém, že spousta lidí nemá k plazmě F-Scan a ten opravdu důležitý. Neháním jiné biorezonanční přístroje, spousta z nich jsem si zkoušel na vysoké škole, ale není to taková kvalita, která by byla kompatibilní k přístrojům, které využíváme my, což jsou Plazmový generátor RPZ 14 a Athon 7. Takže přijdou lidi s vyzkoušenými věcmi, které absolutně nesedí k jejich zdravotnímu stavu. Chodí někde na plazmový generátor – a je to „generátor“, takže když se do něj nastaví nějaká neodpovídající blbost, tak ji také generuje. Když se nastaví frekvence na plísň, pokud je člověk nemá, sedí u generátoru zbytečně a nemá to na něj žádný efekt. Proto když my třeba Mirka dokážeme přesně analyzovat, pustíme mu jeho specifické frekvence, tak je znát ten tříměsíční cyklus, který jsme s ním absolvovali, jako velice efektivní – výsledek se opravdu dostavil.

S jakou problematikou kolem frekvenční terapie se ve vaší praxi setkáváte?

Lidé už frekvenční terapii docela znají, ale potíže je trochu v tom, že jim většinou chybí proškolení. Koupí si přístroj třeba na vlastní náklady, aby si s tím mohli pracovat doma, v rodině, a pracují pak jen s těmi továrními programy. Proto my se snažíme lidem, kteří si koupí zappery, nahrát přímo z F-Scanu jejich individuální frekvence. Všichni naši klienti mají zapper od nás, nahrány jejich individuálními frekvencemi, k tomu nějaké frekvence Huldy Clarkové, CAFL atd., což jsou samozřejmě skvělé frekvence, ale vždycky ta individuální je účinnější. No a takhle jsme to přesně udělali u Mirka Vladyky, ale ta celková disciplína je fakt důležitá. Když Mirek odcházel z první návštěvy, tak tady Míra Písačka řekl: „Tehle člověk se vyléčí. Protože je opravdu vidět, že o to má zájem a že to chce dokázat.“ Spousta lidí si třeba pořídí zapper, přijdou za měsíc, my je změříme a ty výsledky jsou absolutně stejné. Oni si myslí, že ten scan je jako holubník, že měří kraviny... ale ono to skutečně měří ty věci, které v těle jsou. My máme třeba možnost konzultovat veškeré výsledky v imunologických laboratořích v Ústí nad Labem, máme tam jednoho známého inženýra, který má také Plazmo-

vý generátor RPZ 14 a Athon 7. Jsem s ním skoro každý týden na telefonu, konzultujeme výsledky. Když on si zkusí scan i v laboratoři, vidí, že ty výsledky jsou opravdu hodně stejné. A když to potom testujeme z hlediska antibiotik, tak ten scan opravdu odpovídá. Lidi si vezmou antibiotika, nějaké bakterie a paraziti se pohltní, ale nějaké patogeny zůstávají absolutně stejné – co už je třeba na antibiotika rezistentní, jako například zlatý stafylokok – a zrovna u něj je v ČR velká pravděpodobnost infekcí. Máme spousta klientů s boreliózou, s alergiemi, s infekcí dýchacích cest – tam třeba já těžím hodně z vlastní zkušenosti, dále mnoho lidí s infekcemi močových cest... a podobných záležitostí je spousta.

Můžete uvést třeba nějaký zajímavý kožní případ?

Máme hodně perfektních výsledků třeba s lupénkou. Začala sem chodit jedna lékařka, která řekla: „Je to pro mě sice nezáživná věc, fyzice ani elektrotechnice nerozumím, ale je to asi poslední možnost, kterou můžu vyzkoušet.“ Vysvětlili jsme jí to tak, aby laicky pochopila, o co jde, co se tu bude dít, a paní doktorka to vyzkoušela měsíc. A když jí lupénka začala mizet, říkala, že to je neuvěřitelné, že jí takhle rychle nikdy nemizela... Musela ale odjet na 3 měsíce na pracovní cestu, a když se vrátila zpátky, řekla: „Lupénka se dál nerozjela, ale zůstala ve stejném stavu, jak se zastavila po měsíci chození k vám.“ Pak chodila další týden na plazmový generátor a druhý týden volala, že by si ho chtěla koupit domů, protože není časově schopná k nám několikrát týdně docházet. Nahráli jsme jí to, co individuálně potřebovala, ona nám za 3 měsíce volala, že nemá ani jeden flíček na těle. Což bylo absolutně neuvěřitelné... A tahle paní doktorka se k nám dostala skrz jinou klientku, což byla její pacientka. Ona si ji vlastně otestovala, řekla: „Já mám

lupénku taky, jestli ti to pomůže, tak přijdu, jestli ti to nezabere, tak je to pro mě blbost a nemá cenu, abych tam chodila.“ No a tato její pacientka k ní přišla po roce na gynekologii na kontrolu a říkala doktorce: „Dívej se, lupénka mi zmizela.“ Ona k nám chodila předtím téměř rok v kuse – to jsme ještě neměli Athon 7 a ten proces byl delší, ale i tak úspěšný. Teď máme Athon 7 a ten výsledek je tak desetkrát účinnější, a tedy rychlejší, jelikož na tom můžeme napadat přímo DNA jednotlivých bakterií, můžeme napadat parazitární sféry a celý cyklus hodně urychlíme. Takže pak jsou zde lidi, kteří mají plazmový generátor doma, a dochází k nám třeba jednou za měsíc na Athon, kde my vlastně zastavíme rozvíjení patogenů, a oni si doma už potom dělají detaily.

Máte více klientů lékařů, kteří se u vás seznámili s frekvenční terapií a zařazují ji i do své praxe?

Máme dost klientů lékařů. Například sem chodí jeden lékař ze Švýcarska, také gynekolog, teď už je v důchodu, ale ve svých letech byl obrovská kapacita, a ten nám řekl: „Kluci, tohle je první mašina, kterou jsem schopen opravdu vyléčit močové cesty – ale do úplného vyléčení, ne jen na chvíli s tím, že tam nějaká chronická infekce zůstává... neměl bych to říkat jako lékař, ale ono to tak opravdu je. Za ty roky antibiotik, kortikoidů, antimykotik... je to neuvěřitelné.“ On je takový lidový a říká: „Třeba gardnerellu cítím už na dálku, to ani nemusím vyšetřovat... a jediné, co na to jako lékař mohu nasadit, jsou antibiotika. Ale ta žena se mi vrátí za 3 měsíce se stejným problémem.“

Žena má třeba doma partnera, který může být nositelem nákazy. On potíže nemusí mít, neví o tom nebo to nechce řešit, když žádné problémy nemá... A u frekvenčních přístrojů je skvělé, že když se doma

pustí, aplikuje se ten program na oba dva... ne pouze na jednu osobu, která ten problém pociťuje. Máme spoustu klientek se záněty močových cest, a vrací se k nám se stejným problémem. Když pak měříme jejich partnera, zjistíme, že ten prvotní problém pochází často od něj. Nemusí to být tak, že má milenky a je promiskuitní, ale může mít třeba i nedořešené záněty z dětství, které samozřejmě v tom močovém měchýři přetrvávají. Muži mají trochu výhodu v tom, že jejich imunita je silnější. A ženy zase menstruuji, takže spousta bakterií se tím také čistí. Lékaři to neradi slyší, ale dost gynekologů potvrdí, že menstruace je opravdu potřebná i z tohoto důvodu, protože spousta těch detoxikačních procesů probíhá právě menstruací. Máme pár klientek, které třeba po frekvencích měly v menstruaci motolice. Když takový vzorek pošlete na parazitologickou kliniku, řeknou, že to je blbost, že to není motolice, že to je sražená krev nebo sliznice – ale systematicky, ani fyziologicky to tomu neodpovídá. Takže když vám 4 odlišné klientky přinesou po stejné aplikaci stejný výsledek z menstruační krve, nám už to nepřípadá divné, ale na parazitologii jim to pořád divné připadá. Takže na výsledky od nich už se nespolehnáme. Na parazitologii vám také třeba tasemnici nijak nenaměří, a my je tu naměříme. Spousta lidí řekne – já tasemnici nemám. Ve stolici jsem nic nenašel. Jenže ten scan neměří tasemnici jenom jako článek, ale už i jako vajíčka. Lidé se mohou nakazit z masa vajíčky tasemnice a nepoznají se to. Vajíčka dlouho přežívají zapouzdržená. A když tomu nebudeme věnovat pozornost, histamin, který potom tasemnice vypouští do těla, vás může časem v podstatě skoro zlikvidovat fyzicky. Takže podle mě člověk, který si nasadí tasemnici sám od sebe – což jsou metody, které se dělají – i parazitologové si to sami nasazují... tak ten riskuje své zdraví do budoucna, ne že ne. V ten moment to nemusí nic udělat, ale záleží na imunitě, jak na to bude dál reagovat.

Tak co Mirku – dáte si tataráček?

Dám si tataráček – a pak půjdu do Avalanche, oni mě změří, a když budu mít tasemnici, tak si zavibruju a přeperu ji... ☺

Já už jsem si to ale stejně nastavil tak, že se sem prostě jednou za čas přiběhnu změřit a zkontrolovat. Protože tenhle nový stav si chci už udržet, jsem z toho prostě strašně nadšený!

Milan Půta: U Mirka opravdu hrálo roli odhodlání. Důležité je nesmířit se s tou věcí, že je doživotně, jako to třeba řekli mě... Mě lékaři řekli, že kortikoidy mám už napořád, a když mi to nebude stačit, tak přijde na řadu kyslíková bomba – a tím to končí, nic víc už není. Přesně takhle to berou

alergologové, řeknou: tady máte Zyrtec, Zodac. Když nepomůže, nasadíme silnější kortikoidy, ale víc už na to není, s tím se musíte sžít. Jenže frekvence jsou další způsob, další možnost. Největší problém, který jsme třeba postřehli z naší praxe, jsou kožní záležitosti. V 99 % kožních případů jde z hlediska medicíny prostě vždy o klasifikaci „ekzém“. A jestli tam je přítomen zlatý stafylokok, to nikoho nezajímá. Přitom my naměříme zlatého stafylokoka u většiny ekzematiků, ale oni řeknou: ne, ne, to já nemám, já mám jen ekzém. My to ale můžeme pojmenovat i trochu jinou formou, než „jen ekzém“ jako takový. Pak začneme používat frekvence na zlatého stafylokoka a ten „ekzém“ se ztrácí.

Miroslav Písačka: Měli jsme tu třeba kluka, byl to Ital. Měl akné na 80 % těla. Po 3 aplikacích příslušných frekvencí jej téměř nemá, akorát něco málo zbývá na krku, ale na celých zádech už nemá žádný pupínek. V Itálii mu doktor řekl, že to je pubertální akné, ale tomu hochovi bude už 26 let – to už pro mne pubertální akné není. Samozřejmě ho to handicapovalo, s tím se žije špatně, proto to pro něj byla sci-fi, když mu akné po 3 aplikacích zmizelo.

Plno lidí bere své alergické potíže jako celoživotní normu – i to, že ty potíže sráží kortikoidy. Když to kolem sebe vidím, přijde mi to obrovská škoda. Je mi líto, že to nechtějí zkusit řešit jinak. Samozřejmě že možná o téhle možnosti nevědí, vyzkoušeli pár doktorů, možná něco i z alternativy – jako jsou homeopatika, bylinky, a když jim to nepomohlo, vrátí se k Zyrtekům a podobně, nehladají dál... My to můžeme říct těm klientům, kteří k nám přijdou, ale jsme také rádi, že Mirek Vladyka o tom chtěl promluvit takhle veřejně. Zase víc lidí se může dozvědět, že třeba zrovna s alergií a všemi nepříjemnostmi, které způsobuje, se nemusí žít do konce života. A samozřejmě se to netýká jen alergií, ale spousta dalších potíží, které lidé považují za chronické a žijí s tím, že už se toho nikdy nezbaví. Třeba za roztroušenou sklerózu lékaři schovávají plno věcí... učí s tím lidí žít místo toho, aby se to zkoušelo řešit i jinak.

Také je určitě důležité říct, že spousta lidí si myslí, že si vyřeší nějaký problém a tím to pro ně končí, ale ono to tak není navždy... z hlediska prevence by se aspoň jednou za půl roku lidé měli nechat znovu přeměřit, a také posilovat imunitu průběžně. My samozřejmě doporučíme, jakým způsobem je to pro koho vhodné.

Mirku, takže jste zvědavý, jak zvládnete zdravotně zimu...?

Pro alergika je zima vlastně trošku odpocínkový období, ale já měl alergii celý rok. Nejhorší to bylo na jaře, od března do konce června. A letos jsem koncem června to

čil, kluci vrtulníkáři přilétli s dronem nade mě, rozvířili obrovský oblak pylu, rychle ulétli, aby jim to nezničilo dron, a já tam zůstal stát. Byl jsem úplně žlutý, a říkal jsem si: tak teď bych tady před rokem normálně chcipl... a ono nic! Ani jsem nekýchnul, nepálily mě oči. Tak věřím, že i zima bude úplně v pohodě.

Po dlouhodobých divadelních angažmá fungujete na volné noze, jaké to je?

Svobodně. Je to pro mne nejlepší – dělám, kdy chci, s kým chci, co chci. Když jsem byl v závislé činnosti – v Divadle na Vinohradech nebo potom v divadle Ypsilon, bylo to taky super, ale tohle je svým způsobem nejsvobodnější.

V jakých představeních nyní hrajete?

Hraji teď v divadle Kalich ve hře Titanik, v Rytířské hraji dvě představení – Úhlavní přátelé a Hrdinové, v Divadle Palace ve hře Chlap na zabít.

Co se vám líbí na současné době?

Líbí se mi, že se máme dobře. Vlastně až moc..., což neříkám proto, že bych se chtěl rouhat, ale myslím, že mnoho lidí si neuvědomuje, jak skvěle si žijeme. Frflají, brblají, nadávají a nevědí si toho, co máme. Mám pocit, že neskromnost a přebujelá touha po majetku a moci se stávají normou. Peníze považuje víc a víc lidí za měřítko hodnot.

Když jsme u těch hodnot, které jsou pro vás důležité...?

Vyrostl jsem na Karlovi Mayovi, takže mě vlastně vychovával Vinnetou a to zůstává. ☺ Občas jsem v šoku, že lidi nedodrží to, co si slíbí... já si s někým plácnu a pro mě to platí. Mám vyvalené oči, když to pro někoho neplatí vůbec a nedělá si s tím hlavu. Takže dle Vinnetoua – čest, přátelství a dané slovo. A třeba vůbec nechápu zradu, tomu prostě nerozumím.

Uváděl jste jeden čas Cestománii, máte rád cestování?

Cestuju hodně rád, s kolem a taky s kánoí a rád se víc a víc motám tady u nás. Máme tu naši zemičku nádhernou, a čím víc jezdím, tím víc zjišťuju, jak ji znám málo. A to hodlám změnit co nejdříve.

Měl jste tady s kluky v Zapper Avalanche ještě nějaký veselý zážitek?

No to jsem měl... přijel jsem sem na kole a domů jsem šel pěšky. Někdo mi ho ukradl.

Pozitivní na tom je, že ač Vám tu zmizelo kolo, zmizely vám také všechny vaše zdravotní problémy! ☺ Gratulujeme!

Děkujeme vám všem za rozhovor!